

HỌC SỬ ĐỂ LÀM GÌ?

(Nguồn: Thụy Khuê - Đại Việt tàng thư)

Khi người Pháp chiếm được nước ta, họ tự hào là đã chiếm được một cường quốc vào bậc nhất ở Châu Á.

Vậy ta thử tìm hiểu tại sao?

✓ Tại vì vua Gia Long làm việc suốt ngày, đêm chỉ ngủ 6 tiếng, ăn cơm với cá mắm, xắn tay đào hố, đắp thành cùng với tướng sĩ.

✓ Tại vì vua Minh Mạng mua cân đường, cân nhân cũng ghi vào Hội điển.

✓ Tại vì vua Tự Đức tôn trọng sự phân quyền giữa hành pháp và tư pháp: khi bộ hình đã xử án, vua cũng không dám can thiệp.

✓ Tại vì những người trong hoàng gia không được phép giao du mật thiết với các quan, tránh sự đút lót, lạm quyền.

✓ Tại vì anh, em, cha, con không được làm quan cùng một chỗ, tránh sự thông đồng.

✓ Tại vì những đại thần như Nguyễn Tri Phương, khi thắng trận, được vua ban cho một bài thơ hay một chiếc áo gấm, khi thua trận bị xuống chức, bị luận tội nặng nề...

Khi ta thấy những người như Trịnh Hoài Đức, Nguyễn Tri Phương, Phan Thanh Giản, Hoàng Diệu... một đời hy sinh cho đất nước mà không có được một ngôi nhà khang trang để ở, thì hẳn ta phải ngẩn ngại khi muốn làm đại gia vì cha chú ta là những Đại Thần.

Khi ta tìm trong bộ sách đồ sộ nhiều nghìn trang của các sử gia triều Nguyễn, mà không nhặt ra được một hàng tâng bốc nhà vua, thì ta phải nghĩ lại, khi viết những điều xu nịnh, trong những trang được gọi là "lịch sử".

Khi ta lạnh lùng làm ngơ để quân Tàu chiếm Hoàng Sa, thì ta phải chạnh lòng nhớ đến chúa Nguyễn đã tạo đội Hoàng Sa, để giữ quần đảo Hoàng Sa, đội Bắc Hải để kiểm soát Trường Sa, Côn Lôn, Phú Quốc, từ thế kỷ XVII.

Vì vậy, khi đã biết sử, ta không thể sống tồi tàn, bệ rạc, ăn cắp của công, vì cha ông ta, cách đây mấy trăm năm đã sống có nhân cách, sống tử tế, sống lương thiện.

Đó là sự khác biệt tại sao Việt Nam trong thế kỷ XIX là một cường quốc ở Á Châu và Việt Nam ngày nay...

SAO ĐỒNG BÀO TÔI CỨ PHẢI RA ĐI?

(Nguồn: FB TS Nguyễn Ngọc Chu)

1. Tổng cộng có 39 đồng bào Việt, vượt biên bằng thuyền, đã thiệt mạng và trôi vào bãi biển Terengganu (Malaysia) trong 2 năm 1980-1981. Họ được một người Malaysia gốc Hoa là Ông Wong tự tay chôn cất từng người một. Chỉ khi Ông Wong nằm xuống để lại cuốn sổ chỉ dẫn nơi chôn cất từng ngôi mộ, thì người đời mới biết nghĩa cử cao thượng của Ông.

Đọc tin mà ứa nước mắt. Ứa nước mắt thương đồng bào mình - chết oan uổng, thảm thương, đến bây giờ vẫn vô danh. Ứa nước mắt biết ơn Ông Wong, bá phục tình nhân ái của Ông.

Tình nhân ái là do tạo hoá ban cho con người - không phân biệt màu da sắc tộc. Chỉ có tham vọng quyền lực của một số nhỏ cầm quyền mới dẫn đến chiến tranh và gây ra thù hận giữa các dân tộc. Không chỉ thù hận giữa các dân tộc mà còn thù hận giữa giai cấp - tàn phá hủy hoại sức mạnh nội tại của dân tộc.

2. Nhưng bước sang năm thứ 45 sau ngày thống nhất mà đồng bào vẫn lũ lượt ra đi.

Người ra đi vì cơm ăn áo mặc. Họ phải bán sức lao động; bán từng bộ phận cơ thể cho đến toàn thân xác. Họ phải bán con; phải đẻ thuê; phải làm nô lệ tình dục.

Người ra đi để có được một xã hội dân chủ sòng phẳng. Kẻ trốn chạy sau khi đã vợ vét của cải, làm khánh kiệt chính đồng bào và đất nước mình.

3. Bao giờ thì đồng bào ta hết ra đi?

- Chỉ khi đất nước giàu mạnh.

Bao giờ thì đất nước giàu mạnh?

- Chỉ khi có một xã hội sòng phẳng.

Bao giờ thì có xã hội sòng phẳng?

- Khi tất cả chúng ta chung tay!

Quán Phở

Vì mức độ trơn trượt trên sàn của Trung Tâm Sinh Hoạt Cộng Đồng có thể đưa đến tai nạn, Quán Phở sẽ tạm đóng cửa từ ngày **Thứ Sáu, 19/7/19** đến **Chủ Nhật, 21/7/19** để chỉnh trang lại.

Quán Phở sẽ mở cửa trở lại vào ngày **Thứ Sáu, 26/7/19**.